

The Lernaean Hydra

In Greek mythology, the Lernaean Hydra was an ancient serpent-like water monster with reptilian traits. It possessed many heads — the poets mention more heads than the vase-painters could paint — and for each head cut off it grew two more. It had a poisonous breath and blood so virulent that even its tracks were deadly. The Hydra of Lerna was killed by Hercules as the second of his Twelve Labours. Its lair was the lake of Lerna in the Argolid, though archaeology has borne out the myth that the sacred site was older even than the Mycenaean city of Argos since Lerna was the site of the myth of the Danaids. Beneath the waters was an entrance to the Underworld, and the Hydra was its guardian.

The Second Labour of Hercules

Eurystheus sent Heracles to slay the Hydra, which Hera had raised just to slay Hercules. Upon reaching the swamp near Lake Lerna, where the Hydra dwelt, Heracles covered his mouth and nose with a cloth to protect himself from the poisonous fumes. He fired flaming arrows into the Hydra's lair, the spring of Amymone, a deep cave that it only came out of to terrorize neighbouring villages. He then confronted the Hydra, wielding a harvesting sickle (according to some early vase-paintings), a sword or his famed club. Ruck and Staples (1994: 170) have pointed out that the chthonic creature's reaction was botanical: upon cutting off each of its heads he found that two grew back, an expression of the hopelessness of such a struggle for any but the hero. The strength of the Hydra was that it was invulnerable only if it retained at least one head, therefore it should totally be destroyed in order not to be a threat any more.

Λερναία Ύδρα

Στην ελληνική μυθολογία, η Λερναία Ύδρα ήταν ένα αρχαίο φίδι που έμοιζε με το τέρας του νερού με ερπετοειδή χαρακτηριστικά. Κατείχε πολλά κεφάλια - οι ποιητές αναφέρουν περισσότερα κεφάλια από αυτά που τα αγγειογράφοι μπορούσαν να ζωγραφίσουν - και για κάθε κεφάλι που αποκοβόταν φύτρωναν δύο. Είχε δηλητηριώδη αναπνοή και το αίμα τόσο τοξικό ότι ακόμη και κομμάτια του ήταν θανατηφόρα. Η Ύδρα Λέρνας σκοτώθηκε από τον Ηρακλή ως το δεύτερο από τους δώδεκα άθλους του. Η φωλιά του τέρατος ήταν η λίμνη της Λέρνας στην Αργολίδα, και η αρχαιολογία έχει αποδεχθεί το μύθο ότι ο ιερός τόπος ήταν μεγαλύτερος ακόμα και από τη μυκηναϊκή πόλη του Άργους από τη στιγμή που η Λέρνα ήταν η περιοχή του μύθου των Δαναϊδών. Κάτω από τα νερά ήταν μια είσοδος στον Κάτω Κόσμο, και η Ύδρα ήταν ο κηδεμόνας του.

Ο δεύτερος Άθλος του Ηρακλή

Ο Ευρυσθέας έστειλε τον Ηρακλή να σκοτώσει τη Λερναία Ύδρα, που η Ήρα είχε δημιουργήσει μόνο για να σκοτώσει τον Ηρακλή. Φτάνοντας στον βάλτο κοντά στη λίμνη Λέρνα, όπου η Ύδρα κατοικούσε, ο Ηρακλής καλύπτει το στόμα και τη μύτη του με ένα πανί για να προστατεύσει τον εαυτό του από τις δηλητηριώδεις αναθυμιάσεις. Έριξε φλεγόμενα βέλη στην φωλιά της Ύδρας, στην πηγή της Αμυμώνης που ήταν σε μια βαθιά σπηλιά από την οποία το τέρας έβγαινε για να τρομοκρατήσει τα γειτονικά χωριά. Στη συνέχεια αντιμετωπίζει τη Λερναία Ύδρα, κρατώντας ένα δρεπάνι συγκομιδής (σύμφωνα με ορισμένες αναπαραστάσεις σε πρώιμα πήλινα αγγεία), ένα σπαθί ή το φημισμένο ροπαλό του. Ο Ruck και ο Staples (1994: 170) έχουν επισημάνει ότι η αντίδραση του χθόνιου πλάσματος ήταν όπως των φυτών: κόβοντας κάθε ένα από τα κεφάλια του διαπίστωσε ότι δύο φύτρωναν στη θέση του, δίνοντας μια έκφραση απόγνωσης ενός τέτοιου αγώνα για οποιονδήποτε, εκτός από τον ήρωα Ηρακλή. Η δύναμη της Ύδρας ήταν ότι ήταν άτρωτη ακόμη και αν είχε διατηρηθεί τουλάχιστον ένα κεφάλι της, άρα έπρεπε να εξοντωθεί ολοκληρωτικά για να μην αποτελεί κίνδυνο.

ΒΑΡΑΡΕΑΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ2 2013-2014